

4. Pater J. Akordeonowe środki wyrazu w twórczości kompozytorów krakowskich. *Festiwal Muzyki Akordeonowej w Katowicach – wybór referatów*. Katowice: Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego, 1993.
5. Pichura J. Literatura akordeonowa. Rys historyczny do roku 1980. Katowice: Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego, 1985.
6. Puchnowski W. L. Pięćdziesiąt lat profesjonalnego kształcenia w grze na akordeonie w polskim szkolnictwie muzycznym: zarys osiągnięć. Warszawa 2009. 23 s. Upl: <http://stowarzyszenieakordeonowe.pl/data/files/7-50lat.pdf>
7. Puchnowski W. L. Zarys historii akordeonistyki w Polsce. Gorzów Wlkp., 1986.
8. Rosinska E. Panorama polskiej twórczości akordeonowej. Gdansk. 61 s. Upl: <http://pinkaccordions.homelinux.org/staff/er/docs/panorama.pdf>

Лідія СЕНЬКІВ, Андрій ДУШНИЙ
(Дрогобич, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ВИКОНАВСЬКОГО СТИЛЮ ГОРКИ ХЕРМОСИ

Горка Хермоса – іспанський виконавець, котрий популяризує власну творчість через сольне, а відтак, розмаїте колективне музикування. Йому присутня харизма передачі художнього образу та входження у певний транс під час виконання авторської музики. Сама думка, про виконавський стиль музиканта, опирається на залежність від соціальних умов у яких перебуває індивідум, його інтелектуальний рівень, темперамент та характер, ерудованість, смакові властивості. За визначенням О. Хмельюк: «сутність виконавського стилю полягає у поєднанні різних стильових пластів (стиль епохальний, національний, композиторський) крізь призму мислення виконавця» [1, 164].

Горка Хермоса поєднує виконавський та композиторський стиль, тим самим постає автором-виконавцем, інтер-

претатором власної творчості через її перше виконання. Опановуючи європейську виконавську школу та перебуваючи у постійному пошуку нового звуковиражального співвідношення інструменту та мистецтва виконання на ньому й написаного власноруч твору, музикант постає перед постійним експериментом інтерпретаторського симбіозу *композитор – виконавець* в одній особі.

Коли виконавець перебуває на сцені, і з його інструменту доноситься авторська музика, відразу постає відчуття як він, перепускаючи твір через себе перевтілюється в художньо-образному мисленні та певній манерності реалізує звуковий потенціал слухачькій аудиторії. Важливо відзначити, автор-виконавець завжди по різному інтерпретує власний твір, його зміст та подачу. Це залежить від польоту думки та настрою виконавця, його оперуванням аудиторію у цю хвилину та реалізацію задуму власного творіння.

Саме такий політ виконавського стилю, передачі художнього образу крізь призму авторської манери прочитання музичного тексту, ми мали можливість спостерігати на концерті Горки Хермоси на Міжнародному конкурсі баяністів-акордеоністів «Perpetuum mobile» у Дрогобичі (28 квітня 2018) [3, 68].

Автор-виконавець, харизматичний, цілеспрямований, темпераментно наповнений та в образі, вперше для української слухачької аудиторії репрезентував власні твори художньою мовою звуків, жестикуляції, виконавсько-технічної майстерності. Серед композицій: «Gernika 26/4/1937», «Goya, Capricho 43», «Oda», «Fragilissimo», «Saudade Ártica», «Pater Noster», «Anantango», «Northern Lights», «Paco», «Variaciones sobre el Libertango». Поміж творами, виконавець розказував про історію написання та власні смакові якості щодо виконання та манери подачі авторської музики у різних країнах та на різних континентах. Він був глибоко вражений теплим прийомом в Україні, затребуваністю його творчості і високим рівнем її виконання саме на даному конкурсі.

Один із вагомих чинників виконавського мистецтва Г. Хермоси, це співпраця з низкою колективів, котрі сприяли запису CD-дисків із творів різних стилів. Певна частина музики належить авторству Г. Хермоси, та його інтерпретації щодо певного виконавського колективу.

Перший альбом «Itxaroten» (Kuma Diskak, 2002) Г. Хермоси, присвячений реалізації юнацької мрії – записати поп-рок платівку з акордеоном із наповненням рок-пісень, і тим самим, здобути популярність на радіостанціях Країни Басків. Власне, із елементів рок-стилістики, музикант і починав свою виконавську кар'єру та перші взірці композиторської творчості. З часом, такі надбання баянної музики трансформувалися у стильових уподобаннях щодо танго, через авангардизм та модерн знайшли відображення у постмодерному співвідношенні.

До запису альбому, Г. Хермоса підбирає музикантів із професійних рокерів та співаків різних стилів. Серед музикантів: вокалісти Е. Арізу (Edurne Arizu) та С. Берзал (Stella Berzal); акордеоніст Г. Хермоса; гітарист Х. Пріето «Пітті» (Jesús Prieto «Pitti»); бас-гітарист С. Дієс (César Díez); ударник О. Аструга (Oscar Astruga); скрипаль Е. Наварро (Enrique Navarro); альтистка М. Блоссом (Mary Blossom); віолончелистка Л. Енгель (Laura Engel); флейтистка А. Ньєто (A. Nieto). Музичне оформлення постало насиченим та барвистим, де кожен виконавець виступив солістом, а соліст – втіленням задуму композитора. Музика та її звучання відразу сподобалась автору та членам команди. Сподвижником-виконавцем виступив Г. Хермоса, який в більшості виконував сольні мотиви або активно обігрував будь-яку сольну демонстрацію у колективі. До альбому увійшли твори «Ispiluaren bestaldean», «Zure begirada batek», «Galderen erantzunak», «Hemendik At», «Hire Kabuz Pentsa!», «Mara-mara», «Noraezean», «Gaur Goizean», «Ahaztu Ezin», «Itxaroten», «Jefedad» [7].

Альбом «Tangosophy» (Xtrañas Grabaciones, 2006), поєднання музики з джазом та сучасним модерном. Г. Хермоса вправно використовує традиційні іберійські ритмізовані мотиви, серед яких фламенко булерія, баскський фанданго,

арагонська хота. Основу репертуарного надбання, митець пропонує з проєктів, котрі були реалізовані у Іспанії, Франції, Італії, Словенії, Норвегії у продовж 2003 – 2006 рр. у спільному музикуванні з Rao Trío, Garúa, Diaspora та ін. Серед інструментів, перевагу віддає поєднанню акордеону з бас-кларнетом, гітарою, електро-басом, ударними, контрабасом та ін., які гармоніюють і тим самим контрастують у певних творах. До даного альбому увійшли наступні композиції Г. Хермоси («Intro: Ekía», «Anantango», «Jota de Al Cañis», «Milonga del Vent», «Galliano en Santiago», «Epilogo: Ekía», «Albiztur»), A. Piazzolla («Variaciones sobre el Libertango»), G. Díaz («L'Enfant Perdu»), C. Díez («Bulería de Arousa»), A. Furundarena («Slalom»), які співіснують між собою та сприяють різноманітності стильових уподобань [9].

У альбомі «Flamenco Etxea» (Cozy Time, 2011), гітарист фламенко Х. Монтон (José Montón) та акордеоніст Г. Хермоса (Gorka Hermosa) пропонують поєднання фламенко на баскській мові у власних композиціях, навіть щодо версії фламенко у Баха. До такого мистецького дійства були запрошені співаки К. Паріз (Carmen París), П. Апо (Piruchi Apo), М. Берасарте (María Berasarte), ударника О. Лизасо (Odei Lizaso) та декламатора К. Еускіце (Xabier Euskitze) котрі додали певного шарму та колориту. Серед композицій, традиційні іспанські композиції «Tiempo denbora», «Zelaia», «Kopla berriak», «Agua ura», «Fiesta jaia», «Bachleriana bulería», «Lau Haizetara», «Bach por bulerías», «Manantial iturria», «Ciaccona flamenco» [5].

Альбом «Heterodoxia» Г. Хермоси (Fak Records, 2013) – постає ювілейним, з нагоди 25-річчя творчого дебюту на сцені. Г. Хермоса запропонував низку прем'єрних творів, й окремі композиції, які мали місце у інших альбомах. Саме цей диск, демонструє неординарну особистість музиканта, котра постали серединою поміж сучасною музикою, джазом та танго, іберійським фольклором та фламенко.

Альбом розкриває горизонти виконавської інтерпретації музичного полотна, торкаючись особливостей авангарду та постмодернізму. Серед творів альбому, ключова позиція

належить доробку Г. Хермосі «Girondeando», «Euskadi-Buenos Aires 04», Galliano en Santiago», «Gernika, 26/4/1937», «Ekía», «Suaren Zortziko»; G. Díaz «Pechotango»; J. Tiensuu «Fantango»; B. Martínez «De Onte pra Mañán»; P. Makkonen «The flight beyond the time»; J. Montón «Fiesta»; Manuel de Falla «Danza del Molinero»; Popular / G. Hermosa «Entradilla de Segovia»; Á. Cabral «La Foule»; M. Remiro «A tu querer lo comparo»; J. Fernández «Tocata»; J.S.Bach / J. Montón & G.H «Bach por Bulerías» [6].

Альбом «Malandro Club» (Fak Records, 2015) носить назву колективу до якого увійшли трубач А. Вакеро (Iberto Vaquero), акордеоніст Г. Хермоса (Gorka Hermosa) та контрабасист Х. Майор де ла Іglesіа (Mayor de la Iglesia). Це перша робота музикантів із авторських композицій які поєднали джазові мотиви, фольклорні взірці Пірінейського півострова, танго та класичну музику, що у підсумку становлять музику елітарного спрямування. До команди однострумковців долучаються флейтист Х. Пардо (Jorge Pardo), джазовий піаніст І. Сальвадор (Iñaki Salvador), співачка фламенко А. Кармона (Alba Carmona), ударник Б. Барруета (Borja Barrueta). Композиції, інспіровані під даний колектив, Г. Хермоса здійснив із оригінальних версій написаних для баяна-соло, тим самим на власному виконавському прикладі демонструючи спектр можливостей інструменту та багатство музичної думки як композитор. Серед творів: «Brehme», «Saudade Ártica», «Hielo», «Anantango», «Peso Muerto», «Paco», «Un incendio en la nieve», «Tango Pour Ludwig», «Penumbra», «Mordedura», «Aurresku» [8].

Альбом «ELE, Lauaxeta-Lorca» (Artimaña Records, 2017), в основі якого поезія Гарсія Лорка та Лауаксета уособлює поезію та авторські тексти. До колективного тандему увійшли – вокалісти Дж. Майя (Jon Maia) та А. Салазар (Ana Salazar), акордеоністи Г. Хермоса (Gorka Hermosa) та П. Рамірес (Peio Ramirez), гітарист, басист та перкусіоніст Х. Пріето (Jesús Prieto), txalaparta (прототип маримби) О. Техас (Oreka TX), ударні Ч. Ганседо (Chus Gancedo). Музиканти вправно поєднують латиноамериканські ритми, іспанські фламенко у рі-

зностильових співвідношеннях. Серед творів, котрі дотичні до альбому: «Lauaxetaren eskutitza Lorcarri»; «Zaldizkoaren abestia»; «Lorca vs Lauaxeta»; «Langille eraildu bati»; «Azken ouya»; «Gernika, 26/4/1937»; «La guitarra»; «Olerkaria»; «Munduan leku bat»; «Koplak abuela Mª Luisari»; «Oda abuela Josefari»; «Belarri motzak» [4].

Отже, виконавський стиль Г. Хермоси, базується на виконанні авторської музики як сольо, так і у співпраці з різними колективами. Яскравий приклад, концертна поїздка до України. Проаналізовані записи CD-дисків у спільних проєктах з різними музикантами та у різних стильових співвідношеннях постають взірцем багатогранності особистості та масштабної концертно-виконавської діяльності що і сприяло архівізації власного творчого его.

Література:

1. Хмелюк М. Індивідуальний виконавський стиль у мистецтвознавчій та психолого-педагогічній літературі: теоретичний аспект. *Теорія та методика професійної освіти*. 2019. Вип. 14. Т. 1. С. 163–166.
Upl: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2019/14/part_1/35.pdf
2. Hermosa G. *Biografía*.
Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/biografia.asp>
3. XI міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів «Perpetuum mobile», III міжнародна науково-практична конференція «Музичне мистецтво XXI століття – історія, теорія, практика» (ДДПУ ім. І. Франка, 27–30 квітня 2018): програма / [ред.-упоряд.: А. Душний, Б. Пиц]. Дрогобич: Посвіт, 2018. 72 с.
4. ELE, Lauaxeta-Lorca. Artimaña Records. 2017.
Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=16&menu=&tienda=>
5. Flamenco Etxea. Cozy Time, 2011. Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=15&menu=&tienda=>

6. Heterodoxia. Fak Records, 2013.
Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=18&menu=&tienda=>
7. Itxaroten. Kuma Diskak, 2002. Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=3&menu=&tienda=>
8. Malandro Club. Fak Records, 2015. Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=17&menu=&tienda=>
9. Tangosophy. Xtrañas Grabaciones, 2006.
Upl: <http://www.gorkahermosa.com/web/disco.asp?page=3&id=14&menu=&tienda=>

Тетяна СИДОРЕЦЬ
(Львів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТВОРЧОГО МЕТОДУ ІМПРЕСІОНІЗМУ В СТИЛЬОВИХ МОДЕЛЯХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ФОРТЕПІАННОЇ МУЗИКИ ХХ СТОЛІТТЯ

Боротьба між традиційними та новими напрямками в живопису і поезії в останню чверть ХІХ та на початку ХХ століття сформувала таке художнє явище, як музичний імпресіонізм, аналогічне імпресіонізму в живопису і паралельне символізму в літературі. Він виник як пряма опозиція по відношенню до застарілих «академічних» традицій в музичному мистецтві Франції ХІХ століття.

В основі художнього методу музичного імпресіонізму лежить стремління передати перше безпосереднє враження від будь-якого явища. Звідси тяжіння імпресіоністів до вільно-імпровізаційних мініатюрних форм. В них легше передати враження від різноманітних явищ, зміну настроїв. Для імпресіоністів характерне звуження кола тем, художньо-образної сфери їх творчості. Вони віддавали перевагу музичному пейзажу, жанровій сцені, характерному портрету.

Головний імпресіоніст в музиці Клод Дебюссі, став творцем нового фортеп'янного стилю, оригінального і самобутнього, який містить в собі багатоплановість фактури, мелодію, приховану в гармонічній основі, складну гармонічну